

Mijn hele leven woon en werk ik aan de Westringdijk in Nieuwerkerk. Vroeger zaten daar veel tuinders. Voordat er op grote schaal gebouwd werd was Nieuwerkerk een echt tuindersdorpje.

Vader van Vliet begon voor de tweede wereldoorlog met een glastuinderij met tomaten en sla. Voordien werkte hij bij zijn oom, Arie van Vliet de 'tomatenkoning', eveneens aan de Ringdijk. Aan de Kerklaan was de C.G.V. (Coöperatieve Groenten Veiling), met de klok werd geveild. Vaak brachten tuinders hun waren met boten. Aan de overzijde was een groente zouterij, na de oorlog stopten de twee bedrijven. De veiling werd overgeplaatst naar Rotterdam, later naar Bleiswijk. Nu gaat alles anders, veel wordt er voor de export opgekocht, veilen wordt niet veel meer gedaan.

links: Wim van Vliet

Thea van Vliet– Nell

Ik heb 4 zussen en ben de enigste zoon, het was vroeger de gewoonte dat de zoon zijn vader opvolgde. We hadden 1,5 ha. land. Mijn vader begon met 4000 m2 grond. Toen ik de tuinbouwschool volgde werkte ik al bij mijn vader. Oom Henk, vaders broer, werkte ook bij ons, verder hadden we losse tomatenplukkers die voor schooltijd werkten. Eerst stookten we op kolen, daarna met zware stookolie, dat eerst verwarmd moest worden naar 85 a 90 graden, het was anders zo dik als pindakaas. Firma van der Elst leverde de olie. Daarna stookten we op gas en de C.O.2 werd opgevangen voor het groeiproces. Deze ontwikkelingen gaan nog steeds door. In Srilanka hebben we eens gezien dat de gassen uit koeienmest werd opgevangen, waar op gekookt werd.

Ik kreeg verkering met Thea Nell uit Capelle, een boerendochter uit een gezin met 20 kinderen van vaders 1^e en 2^e huwelijk, (alle 20 nog in leven). Op verjaardagen zien we elkaar. Toen we trouwden lieten we een huis bouwen aan de Zwarte weg (nu Albert v 't Hartweg), die met koolas was gestort, tuinders onderhielden dit en vulden de gaten met as uit de ketels. Na acht jaar betrokken we het huis van mijn ouders bij de tuinderij, onze zoon woont nu in ons oude huis.

DE BLOEMEN

In 1980 zijn we overgegaan naar de Gerberateelt, toen werkte zwager Gerard Nell bij ons. We kochten stek en planten, deze werden op z.g. ruggen gepoot, zes rijen in een kap. Na zes weken begon de oogst. Het was gezellig, ook dames kwamen plukken, tijdens de schooltijd van hun kinderen. Het sorteren gebeurde in de schuur, en dan werden de bloemen in het water gehangen. Later werden ze in dozen verpakt, vervolgens bracht ik ze naar de veiling in Aalsmeer.

Wij hadden al snel een vrachtwagen, voor sommige bedrijven reden vervoerders. Met de huizenbouw in Nieuwerkerk werden veel tuinders en boeren onteigend.

Zo ook Kees Koolhaas, hij kwam voor halve dagen bij ons werken. Als er storing van de ketel was of met strenge vorst ging er een alarmbel rinkelen en moest je het bed uit. Vroeger deden we alle ramen met de hand open of dicht aan de buitenkant van de kassen (luchten). Nu gaat alles automatisch, gecomputeriseerd.

De modernisering gaat zo snel, de kassen worden steeds groter en hoger, dus dan moet je investeren. Toen ik wat ouder werd zijn we gestopt met het bedrijf. Het land loopt tot de Van 't Hartweg, waar nu koeien van een boer lopen. We hebben 3 kinderen en 5 kleinkinderen.

Een dochter woont met haar gezin in Canada, zij hebben een heel groot boeren bedrijf. Wij gaan er geregeld heen en genieten daar enorm. Het is een prachtig land zo groot en weids, schitterend. We wonen nog steeds met veel genoeg in het zelfde huis aan de Westringdijk.

